

Opmerkingen bij Wetsvoorstel aanpak fraude en fiscaliteit

Behandelend ambtenaar: en
Toetser:

Algemeen		
1.	- Onverschreven wordt dat de fraude met toeslagen en aangiften dient te worden aangepakt. Van belang daarbij is een robuust systeem waarbij goed is nagedacht over de verschillende handhavingsmodaliteiten en alles uitvoerig is geregeld met betrekking tot o.a. de bewijslast. Om dat te realiseren lijkt het nuttig om op korte termijn ambtelijk overleg in te plannen tussen FIN en VenJ (SSR, SBR en DRC). Om hier de tijd voor te kunnen nemen ligt het voor de hand om dit wetsvoorstel niet mee te nemen in het Belastingplan maar in een separaat wetsvoorstel aangezien fundamentele wijzigingen worden voorgesteld op het terrein van de handhaving (opmerkingen 6, 11 en 17). - Als de betreffende overtredingen, zoals de MvT stelt, in strafrechtelijke zin misdrijven zijn, waarom is dan gekozen voor het – bestuursrechtelijke – instrument van de bestuurlijke boete? Is ook het – strafrechtelijke – instrument van de bestuurlijke strafbeschikking (art. 257ba Sv) overwogen? Zo ja, waarom is wel/niet voor deze optie gekozen? Zelf zou ik denken dat als de betreffende overtredingen inderdaad als 'misdrijven' moeten worden gekwalificeerd, de verdachte zijn zaak zou moeten kunnen voorleggen aan de strafrechter. Dat lijkt me in dat geval de meest passende vorm van rechtsbescherming. De bestuurlijke strafbeschikking biedt de verdachte tenminste de mogelijkheid om verzet aan te tekenen en zo zijn zaak voor de strafrechter te brengen (art. 257e Sv e.v.). - De keuze tussen strafrecht en bestuursrecht is karig gemotiveerd. Zoals gezegd, wordt niet ingegaan op de mogelijkheid van de bestuurlijke strafbeschikking. Verder mis ik een verwijzing naar de kabinetsnota over de keuze tussen sanctiestelsels (TK 2008/09, 31 700 VI, nr. 69). Het lijkt me dat de keuze tussen bestuursrecht en strafrecht gemotiveerd zou moeten worden aan de hand van deze nota en het daarin opgenomen toetsingskader (de open en de gesloten context etc.). - De redenering dat de keuze tussen straf- en bestuursrecht gebaseerd dient te worden op overwegingen omtrent de ernst van het feit en dat daarom gekozen is voor bestuursrecht volg ik eerlijk gezegd niet. In mijn belevingswereld is het strafrecht bedoeld voor ernstige, de rechtsorde schokkende misdrijven, die met opzet worden gepleegd. Het bestuursrecht is meer voor technische overtredingen van ordeningswetgeving die beter door het gespecialiseerde bestuur kunnen worden aangepakt, ook vanwege de beperkte capaciteit van het OM. Als de desbetreffende overtredingen werkelijk zo ernstig en schokkend zijn, dan zou dat juist een argument opleveren voor de inzet van het strafrecht i.p.v.	Het voorstel is opgenomen in een separaat wetsvoorstel. De overtredingen staan nu al de Awir, daarin wordt niets gewijzigd. Alleen de kring van overtreders wordt verder uitgebreid. Uitbreiding van de kring van overtreders aan wie een bestuurlijke boete kan worden opgelegd noodzaakt o.i. niet tot heroverweging van het overigens adequate stelsel van (bestuursrechtelijke) rechtsbescherming. In plaats van het opleggen van een bestuurlijke boete kan in voorkomende gevallen ook voor de strafrechtelijke weg gekozen worden, inclusief de mogelijkheid van het opleggen van een strafbeschikking (wegens commune delicten). In overleg met VenJ en het O.M. is afgezien van het opnemen van een strafbaar feit in de Awir gekoppeld aan een strafbeschikkingsbevoegdheid voor B/T. Zie hiervoor. Er is geen sprake van een (nieuwe) keuze tussen bestuursrecht en strafrecht. Overtredingen in de zin van de Awir kunnen zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk afgedaan worden. Dit blijft zo. Bij de keuze tussen het bestuursrecht en het strafrecht speelt onder meer de ernst van het feit een rol, naast bijvoorbeeld de capaciteit van het O.M.

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

H:\Downloads\2022-06-08 15:58:53_Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude revEB-MK 1908 VN.docx\KIDWJZ-WKBToetsingFIN\2013\A13-4004-18 Wijziging van enkele belastingwetten met het oog op de bestrijding van fraude in de toeslagen en de fiscaliteit (Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit)\Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude.doc

- 1 -

		bestuursrecht.	
		- In hoeverre is bij de totstandkoming van dit wetsvoorstel gekeken naar hoe fraude op andere terreinen (wettelijk) wordt aangepakt? Bijvoorbeeld de aanscherping van de handhaving op SZVW-terrein? Wat zijn daar de overwegingen om te kiezen voor bestuursrechtelijke dan wel strafrechtelijke handhaving? En welk standpunt neemt de Afdeling hierover in? - In het wetsvoorstel wordt geen enkele aandacht besteed aan de inningsproblematiek van de bestuurlijke boete. Hoe wordt dat aangepakt? Wat als bijvoorbeeld degene waar betaald aan moet worden in Bulgarije is? De vraag is namelijk of door dit voorstel de Bulgarenproblematiek daadwerkelijk wordt aangepakt. - Dit wetsvoorstel lijkt zonder meer gevolgen te hebben voor de rechtspraak en derhalve moet een advies worden gevraagd aan de Raad voor de rechtspraak. Zij zijn recent bij ons geweest om hier aandacht voor te vragen. Als namelijk blijkt dat een voorstel gevolgen heeft voor de rechtspraak en er kosten aan verbonden zijn, komen die op de V&J begroting terecht en dat is in tijden van bezuiniging punt van zorg. Ik zal dan een voorbehoud moeten maken in (het voorportaal, onderraad en) de MR (opmerkingen 17 en 27). - Ik mis een paragraaf over binnengekomen adviezen uit de consultatieronde. Het OM, de RvdR, de NOvA, Cbp, lijken mij hier toch wat te van moeten vinden (opmerking 27). - De gevolgenpar. van het voorstel ontbreekt nog in de MvT - Is het voorstel ook voorgelegd ter toetsing aan BZK (CZW) en EZ (regeldruk)? - DRC van VenJ kan zich vinden in de voorgestelde lijnen met betrekking tot de aanpak van toeslagenfraude. Gelet op de fundamentele keuzen en die worden gemaakt en de juridische consequenties werpen van de Directie Wetgeving VenJ de sectoren Staats- en bestuursrecht en Straf- en sanctierecht een blik op het voorstel. De opmerkingen van SBR zijn al verwerkt, de opmerkingen van SSR krijgen jullie uiterlijk 21 augustus.	Maatregelen zijn interdepartementaal tot stand gekomen dus met inbegrip van kennis van SZW/VWS/BZK en JUS. Er is geen sprake van nieuwe overtredingen of van een gewijzigd inzicht in de toepassing van bestuursrecht v. strafrecht. Daarvoor is een bestaand instrumentarium, gebaseerd op Europese richtlijn, geïmplementeerd in de WWB. De strekking van de laatste vraag wordt door ons niet begrepen. Wat wordt er aan de Bulgarenproblematiek met dit voorstel dan niet aangepakt? Voor de gevolgen voor de Rechtspraak moet de minister van VenJ een claim indienen. Dat maakt op zichzelf geen deel uit van een wetgevingstoets. Het is overigens niet aannemelijk dat het wetsvoorstel gevolgen heeft voor de rechtspraak. Het kan hoogstens leiden tot een geringe verschuiving van zaken van de strafrechter naar de bestuursrechter. Naar verwachting gaat het om 10-15 zaken per jaar. Maatregelen zijn besproken met OM. RvdR is aan Justitie. Noodzaak van betrokkenheid van CBP ontgaat ons (zie hierna) net als NOvA. Wordt nog aangevuld. Neen en ja.
art.	Opmerking	Reactie	
2. Considerans	Mist nog.	Wordt aangevuld.	
3. I, A, 4.	Het Belastingplan 2014 lijkt er al vanuit te gaan dat deze bevoegdheid al bestaat.	Waar dan? Dit is dan niet juist.	
4. I, A, 5.	Het voorgestelde vijfde lid introduceert een vergaande discretionaire bevoegdheid voor de belastinginspecteur, "gerede twijfel" dient derhalve op basis van de Ar in de wettekst zelf of in het uiterste geval op AMvB-niveau, nader te worden afgebakend.	Gerede twijfel is terminologie uit de Wet op het GBA en daaronder liggende regelgeving. We nemen een verwijzing op in de AT.	
5. I, B, alg.	De andere bepalingen in het hoofdstuk VIII, A, par. 2 maken het telkens mogelijk om in bepaalde gevallen een bestuurlijke boete op te leggen wanneer sprake is van opzet dan wel grove schuld. Het voorgestelde artikel gaat enkel uit van opzet. Waarom wordt bij deze bepaling afgeweken van deze systematiek, omdat enkel sprake is van een	Dit is niet juist. Voor het opleggen van een vergrijpboete bij de aanslag is ook opzet vereist (grote schuld volstaat niet). Systematisch is het passend om de voorgestelde	

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

H:\Downloads\2022-06-08 15:58:53_Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude revEB-MK 1908 VN.docx\KIDWJZ-WKBToetsingFIN2013\A13-400418 Wijziging van enkele belastingwetten met het oog op de bestrijding van fraude in de toeslagen en de fiscaliteit (Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit)\Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude.doc

- 2 -

		vergrijpboete?	vergrijpboete te reserveren voor de zwaarste gevallen.
I, B, 2.	In dit lid regelen jullie de grondslag voor de boete. Door "zou zijn" op te nemen in de bepaling (2 keer) is het blijkbaar mogelijk om een bestuurlijke boete op te leggen voor nog niet voltooide overtredingen, maar de intentie tot. De vraag is in hoeverre dat mogelijk is met een bestuurlijke boete.	Dit berust op een onjuiste lezing van het artikel. De overtreding is het opzettelijk onjuist of onvolledig informeren van de inspecteur. Dit laat zich niet in een onvoltooide vorm denken. "zou zijn" bewerkstelligt dat de vergrijpboete ook kan worden opgelegd indien de inspecteur de onjuistheid/onvolledigheid direct onderkent. M.a.w. het is niet van belang of de opzettelijk onjuist of onvolledig verstrekte informatie daadwerkelijk tot een VA of herziening heeft geleid.	
6. I, C	Deze bepaling wordt thans nog bekeken (evenals een aantal andere bepalingen) door de sector straf- en sanctierecht van VenJ. Zij hebben in het kort al aangegeven niet positief te staan tegenover de voorgestelde bepaling dat het mogelijk maakt om niet tijdig betalen van de aangifte strafrechtelijk strafbaar te stellen. <u>Uiterlijk woensdag 21-8 stuur ik jullie de aanvullende toetsopmerkingen van hun kant toe.</u> In het algemeen komt de verhouding tussen de overtreding en de op te leggen straf disproportioneel over en ligt strafrechtelijke handhaving hier niet voor de hand. Het strafrechtelijk strafbaar stellen van het "niet tijdig betalen" is, gelet op het feit dat uiteindelijk wel wordt betaald (vanuit het oogpunt dat strafrecht ultimum remedium is), vergaand. Is het niet mogelijk om dit ook bestuursrechtelijk af te doen? Voor "niet betalen" en "deels niet betalen" ligt strafrechtelijke handhaving overigens ook niet in de rede. In de toelichting wordt verder ook niet gemotiveerd wat hiervan de nut en noodzaak is. Waarom niet evenals bij het voorgestelde artikel I, B is gedaan, het niet tijdig betalen aanpakken door bestuursrechtelijke handhaving met de bestuurlijke boete? Het komt mij ook vreemd over dat het opzettelijk verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens bestuursrechtelijk wordt gehandhaafd, terwijl het opzettelijk niet of niet tijdig betalen, een overtreding van soortgelijke aard is, strafrechtelijk gaat worden gehandhaafd. Zou verder het opleggen van een fiscale strafbeschikking niet een te overwegen optie zijn? In de AT is aangegeven dat qua strafmaat wordt aangesloten bij artikel 69 AWR, in de bepaling lees echter dat het gaat om een gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of een geldboete van de vijfde categorie, terwijl de strafmaat artikel 69 lager is. Hoe zit dat precies? Daarnaast lijkt de strafmaat disproportioneel te zijn. Welke werklastgevolgen heeft verder de voorgestelde strafrechtelijke handhaving voor het OM en de rechterlijke macht? Het voorgestelde zou bijvoorbeeld kunnen betekenen dat door het FIOD en het OM meer zaken kunnen worden afgedaan, hetgeen meer capaciteit vergt waar dan ook kosten tegenover staan.	Dit hebben we besproken. Motivering voor de maatregel is uitvoerig beschreven in de toelichting. Het O.M. is geraadpleegd en heeft nut en noodzaak van dit strafbare feit onderschreven. Een bestuurlijke boete biedt geen soelaas indien de overtreder geen verhaal biedt; dit is bij uitstek het geval in het type zaken waarvoor de strafbaarstelling wordt voorgesteld. De AWR kent 2 hoofdverplichtingen: aangifte doen en betalen. Het verstrekken van inlichtingen is een andere, niet-soortgelijke verplichting. Overigens is ook hier sprake van strafrechtelijke handhaving (art. 68, eerste lid, onderdeel a, j° 69, eerste lid, van de AWR). Het kunnen uitvaardigen van een (fiscale) strafbeschikking vergt een (fiscaal) strafbaar feit. Zie artikel 69, tweede lid, AWR. De wet geeft de maximale straf; het is aan de strafrechter om in een individuele zaak een straf op te leggen die passend en geboden (proportioneel) is. Het aantal zaken dat het O.M./de FIOD afdoet, blijft gelijk. In zaken waarin art. 69a AWR voorziet, leidt de toegesneden delictomschrijving tot een eenvoudiger bewijslast en dus tot een werklastverlichting.	
7. II, A	Artikel heeft twee leden dus "4" vervangen door: "3".	Er is al een lid 3 ingepland dat nog	

Heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

H:\Downloads\2022-06-08 15:58:53_Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude revEB-MK 1908 VN.docx\KADWJZ-WKBToetsingFIN2013\A13-4004-18 Wijziging van enkele belastingwetten met het oog op de bestrijding van fraude in de toeslagen en de fiscaliteit (Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit)\Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude.doc

8.	II, alg.	In het voorgestelde artikel II, wordt de Invorderingswet 1990 op meerdere plekken aangepast. Deze wet ligt ook op het terrein van VenJ, ligt medeondertekening dan ook niet voor de hand? Graag afstemmen met de sector staats- en bestuursrecht van VenJ.	werking moet treden (OFM 2012). Dit horen wij voor het eerst. <u>Ons inziens onduidelijk waarom de invorderingswet op het terrein van VenJ zou liggen. Eerdere wijzigingen van de invorderingswet zijn ook niet mede-ondertekend door VenJ.</u> Graag nader toelichten. Mede-ondertekening is wat ons betreft niet aan de orde.
9.	II, C	"gerede twijfel" nader afbakenen in wettekst zelf of op het niveau van een AMvB. Zie ook opmerking 3.	Komt uit Wet op het GBA. Wordt nader toegelicht in AT.
10	II, D, 3.	"Een inlener die niet voldoet aan het bepaalde in het tweede lid voldoet is aansprakelijk voor de door de uitlener verschuldigde loonbelasting en omzetbelasting in verband met de terbeschikkingstelling van het personeel". Dit geldt toch neem ik aan enkel wanneer de uitlener deze belastingen niet voldoet? Ik zou in "in eerste aanleg" vervangen door: bedoeld in de eerste volzin. De laatste volzin kan je ook opnemen in een nieuw vierde lid, dan loopt de bepaling mooier rond.	<u>Dat klopt. Dit is conform de systematiek van de aansprakelijkheidsbepalingen. Het is een aansprakelijkheidsstelling dus het antwoord is bevestigend.</u> PM <u>"in eerste aanleg" is gebruikelijke terminologie bij een aansprakelijkheidsbepaling (Artikel 34, derde lid, IVV 1990). Daarom ook in één lid opgenomen.</u>
11	II, E	Als ik het goed heb wordt deze maatregel voorgesteld om alle derden te kunnen aanpakken (en niet dus enkel de derden die nu bij ministeriele regeling worden aangewezen), omdat de één bankrekeningmaatregel pas per 1 december 2013 inwerking treedt. Een aantal opmerkingen hierbij: - Als de één bankrekeningmaatregel inwerking is getreden dan heb je deze bepaling niet meer nodig, aangezien enkele de bankrekening van de belastingplichtige nog gebruikt kan worden. Ik zie nergens in de inwerkingstredingbepaling dat deze bepaling werkt tot of vervalt op het moment dat. - Dit wetsvoorstel treedt niet in werking voor 1 januari 2014, dus dan is de een bankmaatregel al inwerking getreden. Derhalve snap ik de noodzaak van deze bepaling niet (m.a.w. is overbodig). - De facto lijkt jullie bedoeling te zijn om terugwerkende kracht aan deze bepaling te gaan geven (ook al zie ik dat niet terug in de inwerkingtredingsbepaling), terwijl het hier om een aansprakelijkheidsregeling gaat, hetgeen op basis van de Ar niet houdbaar is. - In hoeverre is verder deze bepaling met de sector privaatrecht van VenJ afgestemd? Het betreft immers hoofdelijke aansprakelijkheid van (alle) derden, hetgeen een aanzienlijke uitbreiding is. <u>Deze bepaling wordt dan ook voorgelegd aan de sector privaatrecht. Uiterlijk woensdag 21-8 stuur ik jullie eventuele aanvullende toetsopmerkingen van hun kant toe.</u> Gelet op het voorgaande heeft het mijn voorkeur om deze bepaling te schrappen of dragend te motiveren.	<u>De aansprakelijkheid voor derden is nu zodanig gewijzigd dat deze geldt voor iedere derde die kan beschikken over een bankrekening waarop onterecht een uitbetaling heeft plaatsgevonden (bijv. een derde die een pasje van de bankrekening van de belastingsschuldige 'inneemt' of zich laat machtigen). Deze bepaling blijft daardoor ook na inwerkingtreding van de eenbankrekeningmaatregel nodig. Dit geldt ook voor de mogelijkheid tot aansprakelijkstelling van de uitgezonderde instellingen (KOI, wocos, etc.) in het geval van verwijtbaar handelen. Verder Dit hebben we besproken. De aansprakelijkheid voor derden vormt het sluitstuk van de 1-bankrekeningnummersmaatregel. Er was al aansprakelijkheid voorzien in de Awir, die wordt uitgebreid naar de Invorderingswet. Naast het feit dat de aansprakelijkheid van toepassing is (en blijft) indien de uitgezonderde instellingen (KOI, wocos etc.) verwijtbaar handelen, gaat het ook om vorderingen uit de periode voordat het eenbankrekeningnummer verplicht werd. Dit hoeft niet noodzakelijkerwijze met terugwerkende kracht te zijn. <u>Aansprakelijkheidsstellingen waarvoor dat wel geldt zijn in het geval van fraudebestrijding o.i. proportioneel te noemen gezien de ernst van de</u></u>

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

		<u>situatie waarop ze betrekking hebben.</u> Het algemeen deel wordt zodanig aangevuld dat duidelijk wordt dat in deze situatie de aansprakelijkheid zich richt op het bestrijden van fraude. Overigens is aan de maatregel geen formeel terugwerkende kracht verleend, omdat dat niet passend zou zijn. ~~Het is correct dat bij voldoende functioneren van de wettelijke maatregel deze aansprakelijkheid op termijn vermoedelijk overbodig is geworden.~~ ~~We zullen nog eens goed naar de tekst kijken.~~
12 II, F	Hier wil je regelen dat, naast de voorgestelde aansprakelijkheid in artikel 3, onderdeel D, daarbovenop ook nog een bestuurlijke boete kan worden opgelegd als ik het goed lees. Uit de bepaling maak ik echter op dat de ontvanger, oftewel de arbeidskracht, hetgeen onjuist is. Of begrijp ik verkeerd wie onder de ontvanger wordt verstaan (indien dat de Belastingdienst is dan kan uiteraard door de ontvanger een bestuurlijke boete worden opgelegd)? Als dat het geval is dan graag de voorgestelde onderdelen D, E, verduidelijk met betrekking tot wie nu onder de ontvanger wordt verstaan.	De ontvanger is op basis van de IW 1990 verantwoordelijk voor de inning van belastingen en in dit geval voor het opleggen van de boete. Dit staat al netjes in de wet gedefinieerd. Zie artikel 3 IW 1990.
13 III, B en C	Wetstechnisch: een apart onderdeel c is overbodig. De wijzigingsopdracht bij onderdeel B, 4. kan immers luiden "er worden twee leden toegevoegd, luidende:". Het bepaalde in het vierde lid dient nader te worden afgebakend in de wettekst zelf of op AMvB-niveau, evenals het begrip "gerede twijfel" (zie ook onderdelen E en F trouwens) in het zevende lid. Staat nu vaak in de toelichting beschreven hoe of wat, terwijl de daar beschreven teksten in de wettekst zelf thuis horen, gelet op Ar 21-27. De gestelde termijn komt mij onevenredig voor. Wat als de betrokkene later wel degelijk in aanmerking komt voor bepaalde toeslagen? Dan is het voor de betrokkene voor een termijn van 5 jaar dus onmogelijk een voorschot aan te vragen. Ik neem aan dat in artikel III, C, een strafrechtelijke sanctie binnen de Awir wordt bedoeld? Nu staat er enkel "strafrechtelijke sanctie" hetgeen zou betekenen dat niet aan toeslagenfraude gerelateerde strafrechtelijke sancties ook leiden tot toepassing van het voorgestelde artikel, hetgeen m.i. niet wordt beoogd.	Nee want III.C treedt later in werking, zoals verderop in het voorstel is uitgewerkt! Begrip gereede twijfel komt uit Wet op het GBA. Vervijzing wordt opgenomen in AT. Dat is inderdaad de strekking van de maatregel. Dit is overigens naar analogie van de antifraudedwet van SZW. De Awir kent geen eigen strafrechtelijke sancties. Bij toeslagen wordt gebruik gemaakt van het commune strafrecht.
14 III, D	"Aangegeven wijze" dient nader te worden gespecificeerd in lagere regelgeving.	Dit biedt grondslag om toeslaggerechtigden uit te nodigen aan de balie en staat toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.
15 III, G	Bij belastingen wordt blijkbaar al gebruik gemaakt van ANPR en hier wordt voorgesteld om dat uit te breiden naar toeslagen. Een vergaand voorstel. Hoe verhoudt het e.e.a. zich tot het faillissementsrecht (curator, boedel, etc.)? Is dit daarnaast voorgelegd aan het OM, aangezien de handhaving daar ligt en wellicht kosten gemaakt dienen te worden voor extra inzet. Op welke wijze wordt voorts uitgewerkt onder welke voorwaarden het instrument van ANPR kan worden ingezet bij toeslagenfraude. Verder mis ik in de AT een uitwerking met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens, gelet op het feit dan ANPR niet een onomstreden instrument is.	Besproken. Anders dan bij gebruik van ANPR bij toezicht is bij invordering geen sprake van gegevensverwerking, want er worden bij invordering geen camerabeelden opgeslagen, maar er wordt een hit-no hit-systeem gebruikt. De bestaande bevoegdheid <u>voor de invordering van belastingsschulden</u> die we uitbreiden naar toeslagsschulden ziet op <u>het staande houden van een voertuig teneinde de tenuitvoerlegging van</u> heeft opmaak toegepast:

Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

		<u>dwangbevel te doen plaatsvinden . De vervolgstappen na tenuivoerlegging van het dwangbevel kunnen ook zonder ANPR worden gezet. ANPR is als middel echter efficiënt.</u> Handhaving geschiedt door de BD en niet door het OM. <u>Het betreft een bestaande bevoegdheid die uitgewerkt is in lagere regelgeving.</u> De opmerking over faillissement bij toeslagschulden wordt niet begrepen, mede ook gelet op de fiscale preferenties.	
16 III, H	In de AT geven jullie aan dat het hier enkel kan gaan om huurtoeslag. Graag in de voorgestelde bepaling dan ook tot de huurtoeslag afbakenen. Nu zou bijvoorbeeld ook zorgtoeslag hieronder kunnen vallen. Verder vind ik de bepaling lastig. In de gevallen gaat het toch om de belanghebbende en diens partner of de belanghebbende en diens medebewoner, niet zijnde zijn partner? Is het daarnaast zo dat voor de huurtoeslag het zo kan zijn dat de draagkracht van meerdere medebewoners bepalend is voor de berekening van de hoogte van de huurtoeslag? Hoe verhoudt de voorgestelde extraterritoriale uitbreiding met betrekking tot de aansprakelijkheid zich tot relevant Europees of internationaal recht/afspraken? Kan onder een derde niet ook een medebewoner worden geschaard? Zo ja, dan zou ik in het artikel afbakenen dat het een derde, niet zijnde een medebewoner betreft.	In de zorgtoeslag speelt de medebewoner geen rol. De medebewoner speelt alleen bij de huurtoeslag een rol. Zie de relevante wetgeving. Zie voor begrip medebewoner de Wet op de Huurtoeslag. Zie richtlijnen bijstand bij invordering en administratieve bijstand, geïmplementeerd in de NL wet. Nee. Begrip medebewoner speelt alleen bij huurtoeslag.	Met opmerkingen []: Volgens mij heeft toeslagen niet de preferente positie van blauw. Ik dacht overigens dat de faillissementsschulden niet werden meegenomen in de codes voor hits bij de ANPR. Morgen even vragen bij []?
17 III, I, J, K	<u>De voorgestelde artikelen 40, 41 en 41bis betreffen een fundamentele koerswijziging met betrekking tot de toepassing van de bestuurlijke boete, aangezien hier wordt bewerkstelligd dat het doen plegen of uitlokken op basis van de artikelen 40 en 41 beboetbaar wordt met een bestuurlijke boete. De uitbreiding van de bestuurlijke boete met aspecten van het strafrechtelijke daderbegrip die thans nog niet onder het instrument vallen, is een uitbreiding waar zeer goed over dient te worden nagedacht en ook een uitbreiding die niet zonder afstemming/instemming met de sector staats- en bestuursrecht (en ook straf- en sanctierecht) kan plaatsvinden.</u> Algemeen - Waarom kunnen de voorgestelde bepalingen niet onder het strafrecht worden gebracht - De kring van anderen wordt m.i. aanzienlijk uitgebreid met de overeenkomstige toepassingverklaring van bepalingen uit hoofdstuk VIIIA, Afdeling 2, door de voorgestelde artikelen 40, derde lid en 41, derde lid. In hoeverre is dat wenselijk c.q. mogelijk? Artikel 40 - Waarom is er in deze bepaling geen enkele voorwaarde van opzet of grove schuld opgenomen? Hierdoor is heeft deze bepaling, samen met het feit dat een ieder door "degene" onder de bepaling wordt geschaard, een zeer uitgebreid bereik. De vraag is in hoeverre dat wenselijk is.	Deze artikelen bestaan al en zijn louter geherformuleerd zonder dat sprake is van een nieuwe bevoegdheid, behalve dan de uitbreiding van het daderbegrip. Deze is uitgebreid afgestemd met de strafrechtsspecialisten van Justitie en OM. In voorkomende gevallen kan al voor de strafrechtelijke weg gekozen worden; dit blijft zo. Hoofdstuk VIIIA, afdeling 2, van de AWR bevat procedurele voorschriften. Dit heeft geen gevolgen voor "de kring van anderen". Er is geen sprake van een wijziging. Het voorgestelde artikel 40 is nu artikel 41 van de Awir, welk artikel evenmin opzet of grove schuld vereist (vgl. ook de fiscale verzuimen). De boete in het voorgestelde artikel 40 van de Awir kan alleen worden opgelegd aan degene die gehouden is informatie te verstrekken. Het gaat om een beperkt en concreet aantal	heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

H:\Downloads\2022-06-08 15:58:53_Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude revEB-MK 1908 VN.docx\KADWJZ-WKBToetsingFIN\2013\A13-4004-18 Wijziging van enkele belastingwetten met het oog op de bestrijding van fraude in de toeslagen en de fiscaliteit (Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit)\Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude.doc

		gevallen die in de toelichting zijn uitgeschreven. Artikel 40, eerste lid, van de Awir regelt alleen de bestuursrechtelijke overtreding. Uit T&C Strafrecht: "<i>Van alle plegers en deelnemers — ook medeplichtigen — wordt gezegd dat zij een delict begaan.</i>" Bij deze terminologie is aangesloten. Ik zie geen verschil in tijd tussen "begaan" en "plaatsvinden".
	- Op basis waarvan is de overtreding in artikel 40, eerste lid, zowel een strafrechtelijke als een bestuursrechtelijke overtreding? - Zowel in dit artikel als artikel III, J wordt bij de verjaringstermijn qua terminologie afgeweken van de terminologie uit de Awb. Hier is gekozen voor "is begaan" i.p.v. "heeft plaatsgevonden". Wat is hiervoor de reden? Begint door de door jullie gehanteerde terminologie de verjaringstermijn niet eerder? Artikel 41 - In de huidige artikelen 40/41 is het opleggen van een bestuurlijke boete gemaximeerd op een geldboete van de vierde categorie. Nu kan de boete echter 100% bedragen van het terug te vorderen bedrag of het bedrag dat zou zijn teruggevorderd. Een ferme uitbreiding, omdat? - In de bepaling is opgenomen dat de bestuurlijke boete kan worden opgelegd als het bedrag "is of zou zijn teruggevorderd". In de huidige bepalingen lees ik dat niet terug. Een nieuwe vergaande constructie die in de toelichting enkel wordt gemotiveerd met dat het vanuit het oogpunt van de te beschermen norm, de burger moet in het verkeer met de overheid de juiste feiten presenteren, het niet uitmaakt of daadwerkelijk voordeel is behaald. Ik vraag mij af of dat kan door middel van een bestuurlijke boete en daarnaast of dat wenselijk is, aangezien je door de voorgestelde bepalingen de kring van anderen waarop de bestuurlijke boete kan worden toegepast, aanzienlijk wordt uitgebreid. Vanuit staats- en bestuursrecht VonJ zal ook moeten bezien worden of het instrument van de bestuurlijke boete hier wel voor is bedoeld, aangezien het hier wordt losgekoppeld van de terugvordering. Artikel 41bis - In de AT is aangegeven dat alleen bij het voorgestelde artikel 41 eenieder als dader kan worden aangemerkt, maar in de bepaling van artikel 40 wordt ook van "degene" uitgegaan. Hoe zit dat nu? - Het overtredersbegrip wordt door dit artikel uitgebreid met de doen pleger, de uitlokker en de medeplichtige. Dit zijn vormen uit het strafrecht die nu worden overgeheveld naar het bestuursrecht en onder het toepassingsbereik van de bestuurlijke boete komen te vallen. Dit is, zoals ik al eerder heb aangegeven, een fundamentele koerswijziging. Ondanks dat het hier enkel over de Awir gaat, is het zeer goed denkbaar dat dit voorstel een precedent kan scheppen. Bezien zal moeten worden of deze koerswijziging dan ook wel past binnen de systematiek van de bestuurlijke boete, waarom het Sr hier niet gewoon gehanteerd kan worden, wat de consequenties zijn voor de rechterlijke macht, etc. Om de gevolgen en	Dit is niet juist. Artikel 40, tweede lid, Awir – straks artikel 41, eerste lid, Awir - kent nu ook de 100% boete 9en 150% bij recidive). De veronderstelling dat een bestuurlijke boete altijd gekoppeld moet zijn aan daadwerkelijk (door de Staat) geleden nadeel wordt niet gedeeld. Juist bij betrokkenheid van anderen, nu al de medepleger en de feitelijk leidinggever, kan deze veronderstelling ook niet worden volgehouden. Als er al sprake is van nadeel wordt dit immers geleden in de verhouding toeslaggerechtigde (pleger) – Staat. Er is geen sprake van een wijziging. Het voorgestelde artikel 40 is nu artikel 41 van de Awir, welk artikel ook over "degene" spreekt. Degene is overigens alleen degene die op grond van deze wet en de daarop berustende bepalingen gehouden is tot het verstrekken van gegevens of inlichtingen. Bij de vierde tranche Awb zijn al deelnemingsvormen uit het strafrecht overgeheveld naar het bestuursrecht. Het lijkt overdreven om de uitbreiding naar alle deelnemersvormen te bestempelen als een fundamentele koerswijziging. Er is sprake van een gewijzigd inzicht. Werd bij de vierde tranche Awb verondersteld dat weinig behoefte zou zijn aan de andere deelnemingsvormen in het

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

	wenselijkheid van deze voorgestelde fundamentele koerswijziging in ogenschouw te kunnen nemen is het daarom wenselijk dat het wetsvoorstel niet wordt meegenomen in het Belastingplan, maar in een separaat wetgevingstraject zodat er iets meer tijd is om de verschillende aspecten in kaart te brengen en af te stemmen. - Gelet op de notitie verzamelwetgeving ligt het voor de hand om dit wetsvoorstel, ondanks het fiscale terrein, in een separaat wetsvoorstel op te nemen, het gaat immers om fundamentele keuzes inzake de wijze waarop handhaving bij de aanpak van toeslagen (juridisch) gaat worden vormgegeven. Door het buiten het pakket van het Belastingplan 2014 te plaatsen is er meer ruimte om bepaalde aspecten nader te bezien, aangezien het voorstel dan het 'normale' wetgevingstraject ingaat. De Afdeling zal hier zeker op aanhaken. - De voorgestelde uitbreiding heeft consequenties voor de bestuursrechter. In hoeverre heeft de bestuursrechter de expertise om over het strafrechtelijke daderbegrip te beslissen? Daarnaast is de invalshoek van de bestuursrechter een hele andere dan die van de strafrechter, aangezien het besluit en de rechtmatigheid daarvan centraal staat. Verder heeft, indien het wetsvoorstel doorgang vindt, vergaande consequenties voor de werklust van de bestuursrechter en hier kunnen aanzienlijke kosten aan verbonden zijn voor VenJ. Het voorstel dient dan ook aan de RvdR te worden voorgelegd. - Het uitleggen van de verschillende vormen van deelneming in de AT is zeer uitgebreid, wellicht dat hier nog het e.e.a. ingekort kan worden. Daarnaast worden deze passages ook nog bekeken door de sector straf- en sanctierecht. - In de brief van 10 mei 2013 wordt toch nergens aangegeven dat het toepassen van het strafrechtelijke daderbegrip wordt doorgetrokken naar de bestuurlijke boete om de fraude van toeslagen aan te pakken? - Medeplichtigheid aan overtredingen is thans niet strafbaar gesteld dus lijkt er ook geen noodzaak te bestaan om dit toe te voegen aan het bestuurlijke sanctierecht.	bestuursrecht, omdat deze niet zouden voorkomen, blijkt dat inmiddels onjuist. Zoals gezegd is de voorgestelde wijziging opgenomen in een separaat voorstel. Met de vierde tranche Awb dient de bestuursrechter al te beslissen over het strafrechtelijke daderbegrip. Bij boeten is het EVRM van toepassing en dient een integrale toetsing plaats te vinden (gelijk aan de toetsing in strafzaken). Naar verwachting gaat het om 10-15 zaken per jaar. De consequenties voor de werklust van de bestuursrechter lijken dan ook te overzien. Het voorstel is al voorgelegd aan de sector straf- en sanctierecht. De uitgebreide toelichting dient o.i. de praktijk en is op uitdrukkelijk verzoek van de betrokken departementen, in het bijzonder SZW. De brief van 10 mei bevat geen limitatieve opsomming van de te treffen maatregelen. De uitbreiding van het overtreddersbegrip dicht een ernstige lacune. Overtredingen in de bestuursrechtelijke zin kwalificeren naar hun aard in strafrechtelijke zin zowel overtredingen als misdrijven. Deze onduidelijke terminologie in de Awb valt wellicht te betreuren. Hoe dat ook zij, medeplichtigheid aan misdrijven is wel strafbaar. Daarbij aansluitend wordt hetzelfde voorgesteld voor overtredingen in bestuursrechtelijke zin die in strafrechtelijke zin als misdrijven kwalificeren.
18 MvT	Opmerking	Reactie
19 2.	Passages als "iedere aanvrager het toezicht te geven dat hij verdient" of "controle aan de poort" zoveel mogelijk vermijden.	Deze teksten sluiten aan bij de kabinetsbrief over aanpak bij fraude.
20 2.1.	Toelichting aanvullen met hoe precies gemeten wordt dat sprake is van een verhoogd fraude risico?	In algemene termen bestaat dat keurig beschreven in memorie en 10-meibrief. Meer specifiek gaat de BD natuurlijk niet zijn risicoprofiel blootgeven.
	Graag in de tekst aangeven onder welke voorwaarden de termijn met	Tekst is hierop aangepast.

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

		13 weken kan worden verlengd.	
21	2.3.	Op basis van welke juridische basis dan? Graag een verwijzing opnemen. Wat wordt bedoeld met de zin "Tot slot worden ook definitieve toekenningen en definitieve aanslagen die een recht op een te betalen bedragen inhouden feitelijk niet uitbetaald"? In de laatste alinea aangeven dat het om onherroepelijke sancties dient te gaan.	Tekst is aangevuld met begrippen VOW en in onderzoek uit Wet op het GBA. Dat DA en DT niet door de ontvanger wordt uitbetaald totdat een adres bekend is geworden. Hier is sprake van een misverstand. Het gaat hier niet om sancties. Belanghebbende heeft vijf jaar de tijd om zijn adresgegeven te laten zuiveren en zodoende een recht uitbetaald te krijgen.
22	3.1.	"destijds" in de zin van de Awir of in de zin van de Awb? 1^e alinea p. 7: hier wordt aangegeven dat het uitsluiten van medeplichtigheid niet opgaat, omdat bij de voorgestelde bepalingen opzet of grove schuld vereist is, en deze overtredingen in strafrechtelijke zin misdrijven zijn. Dit volg ik niet helemaal. Daarnaast is het zo dat in het voorgestelde artikel III, onderdeel I, schuld en opzet geen vereiste is, terwijl hier ook ("degene") medeplichtigheid onder de bepaling lijkt te vallen. Aangegeven wordt dat het voor de Belastingdienst niet eenvoudig is om te bewijzen wie het plan heeft opgevat om ten onrechte toeslagen aan te vragen of wie wist dat het aanvragen ten onrechte geschiedde. In het wetsvoorstel zelf wordt het bewijsrecht echter helemaal opengelaten. Om tot een robuust systeem te komen bij de handhaving fraude bij toeslagen dient hier juist uitgebreid aandacht aan te worden besteed. Voorkomen moet worden dat zaken spaak gaan lopen bij de rechter. Laatste twee alinea's: Ik snap dat fraude aangepakt dient te worden. Deze twee alinea's slaan echter een hele andere weg in en dienen uitdrukkelijk te worden afgestemd met de sector staats- en bestuursrecht, omdat het bestuursrechtelijk overtredersbeprij, in afwijking van de Awb, aanzienlijk wordt uitgebreid. Verder is ook de aard van het feit een belangrijke indicator voor de keuze van een bepaald sanctiestelsel, de nota keuze sanctiestelsels en zou de bestuurlijke strafbeschikking een alternatief kunnen zijn.	Destijds in de zin van de Awb (zie voetnoot). Zie hiervoor onder 17, laatste gedachtestreepje. Het voorgestelde artikel 41bis, tweede lid, bepaalt expliciet dat de bestuurlijke boete, bedoeld in artikel 40, eerste lid, niet kan worden opgelegd aan een medeplichtige. De bewijslast bij een boete ligt op grond van het EVRM geheel bij de Belastingdienst. Er is geen sprake van een gewijzigde keuze voor een bepaald sanctiestelsel. Dit punt is hiervoor al herhaaldelijk gemaakt en beantwoord.
23	3.2.	Aangegeven wordt in deze paragraaf dat het nu nog niet mogelijk om te verzoeken dat een voorlopige aanslag vast te stellen. Ik dacht te lezen in het Belastingplan 2014 dat al wel wordt uitgegaan van die bevoegdheid.	Waar dan? Dit is dan niet juist.
24	3.3.	Ook de aard van het feit speelt een belangrijk rol. Daarnaast dient aandacht te worden besteed aan de nota keuze sanctiestelsels. Het is nog maar de vraag in hoeverre het wenselijk om het niet, deel niet en niet tijdig betalen van de aangifte strafrechtelijke te vervolgen, juist vanwege het aspect dat het Sr ultimum remedium is. Daarnaast is de afbakening summier. Zie verder opmerking 6.	Zie antwoord aldaar.
25	4.2.	Over de voorgestelde aansprakelijkheid m.b.t. derden heb ik al een aantal opmerkingen gemaakt bij de artikelen. Hoe verhoudt in algemene zin hetgeen is beschreven in 4.2. zich tot de aansprakelijkheid zoals geregeld in het BW? Is het voorgestelde verder afgestemd met privaatrecht van VenJ? Wat waren verder de redenen om derden eerst bij een ministeriele regeling aan te wijzen? Daarnaast heeft het hier voorgestelde toch geen toegevoegde waarde aangezien per 1 dec 2013 de één bankrekeningregel in werking treedt?	Zie hiervoor. <u>De mogelijkheid tot een uitzondering op de eenbankrekeningmaatregel is op verzoek van de kamer in de wet gekomen. Gezien het antifraude doel van de maatregel Over de uitzonderingen: er wordt terughoudend omgegaan met uitzonderingen op het verplichte eenbankrekeningnummer, dus aanwijzing bij min.regeling. In</u>

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

			beginsel alleen KOI, wocos, zorgverleners en schuldhelpverlening. Voor hen geldt t.a.v. de gestorte bedragen <u>in beginsel</u> een aansprakelijkheid. Zie antwoord aldaar.
26	4.4 en 4.5.	Zie opmerkingen bij artikelen inzake de ANPR-uitbreiding naar nummerplaatsherkenning en de aanpak van malafide uitzendondernemingen.	
27	5, 6, 7, 8	Deze paragrafen staan nog open, terwijl dit fundamentele aspecten zijn van het wetsvoorstel. Met name de gevolgen voor de handhavende instanties, rechtsspraak en burgers dienen expliciet in kaart te worden gebracht, evenals de AL, de wijze van uitvoering en bijhorende kosten als de EU-aspecten. Deze passages zie ik dan ook zsm tegemoet met bijhorende uitvoeringstoetsen etc. Gelet op het feit dat dergelijke punten nog open staan, roept bij mij steeds meer de vraag op in hoeverre het wenselijk is om dit wetsvoorstel, gelet op de voorgestelde fundamentele wijzigingen, mee te nemen met het 'snelle' traject van het belastingplan.	Besproken. Ons is overigens onduidelijk waarom budgettaire effecten nodig zijn voor een wetgevingstoets.
28	AT	Opmerking	Reactie
29	I, A	Wanneer je naar de MvT verwijst graag expliciteren welke par. wordt bedoeld (geldt op meerdere plekken in de AT). Volgt niet duidelijk uit de AT waarom de belastinginspecteur anders om zal gaan met de gestelde discretionaire bevoegdheid in het voorgestelde vijfde lid dan dat hij nu doet op basis van het huidige eerste lid. Graag in de MvT aangeven dat het wordt toegezonden aan het laatst bekende adres of naar de berichtenbox.	Wordt overgenomen. PM MK De MvT wordt op dit punt aangevuld.
30	I, B	In de AT wordt gesteld dat in voorkomende gevallen ook nog toepassing van het Sr mogelijk blijft. Op basis van? Verder dient daarbij in ogenschouw te worden genomen dat eenzelfde feit niet zowel bestuursrechtelijk (punitief) als vervolgens strafrechtelijk kan worden vervolgd. Ik zou passages als "een loterij zonder nieten" zoveel mogelijk proberen te voorkomen in een toelichting. Wordt bij de andere artikelen uit deze paragraaf ook onder opzet voorwaardelijke opzet begrepen?	Bij voorbeeld valsheid in geschrift of art. 68, eerste lid, onderdeel a, j° art. 69, eerste lid, AVVR. De keuze tussen bestuursrecht en strafrecht is uitvoering vastgelegd in de Aanmeldings- transactie en vervolgingsrichtlijnen van fiscale delicten, douane- en toeslagendelicten. Ja.
31	II, B	Verwijzing opnemen naar desbetreffende artikel BW en het bedoelde artikel uit het Wetsvoorstel overige fiscale maatregelen dat het mogelijk maakt dat enkel nog kan worden uitbetaald op de bankrekening van de belastingplichtige. "Voor de toeslagen geldt..." op basis van?	Bedoelde artikel wordt toch in de toelichting genoemd (7a IVV). Op basis van <u>de art. 45 van de Awir</u> .
32	III, D	Treedt artikel 57a IVV 1990 wel eerder dan of gelijktijdig met het voorgestelde artikel in werking? In de AT verduidelijken wie precies worden bedoeld met "uitlener" en "inlener". -g- rekening is? Kort verduidelijken.	Gelijktijdig. OK Dit wordt toegelicht in algemeen deel MvT.
33	III, E	Het splitsen van de bepaling of het opnemen van onderdelen, komt de leesbaarheid ten goede. Aangeven in welk voorstel artikel 33 van de Awir wordt gewijzigd.	Ziet deze opmerking nu op het AT of op de wettekst. ? Dat staat toch in dit voorstel?
34	III, B en C	De definitieve toekenning wordt dan wel met terugwerkende kracht (tot het tijdstip van de aanvraag) uitbetaald, toch?	Vanzelfsprekend.
35	III, H	Het is op basis van de AT lastig in te schatten wat nu precies de consequenties zijn van de voorgestelde wijzigingen bij dit onderdeel. Zo	Terugvordering is een bestaand begrip uit de Awir waar met een

Met opmerkingen ☐ 2: In mijn versie is dit II, D en E?

Met opmerkingen ☐ 3: Is dit al gewijzigd? Anders zou ook kunnen: Uittener/inlener is bekende terminologie (zie art. 34 IW 1990).

heeft opmaak toegepast: Lettertype: 8 pt, Geen spelling- of grammaticacontrole uitvoeren

H:\Downloads\2022-06-08 15:58:53_Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude revEB-MK 1908 VN.docx\KIDWJZ-WKBToetsingFIN2013\A13-4004-18 Wijziging van enkele belastingwetten met het oog op de bestrijding van fraude in de toeslagen en de fiscaliteit (Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit)\Wetgevingstoets Wetsvoorstel fraude.doc

	kan voor de terugvordering iedere derde op wiens bankrekening een te hoog of onterecht uitgekeerde toeslag is betaald, aansprakelijk worden gesteld. Waar slaat "de terugvordering" op? Enkel de huurtoeslag of ook nog ander inkomensafhankelijke toeslagen. Is dit m.a.w. dan ook wel de juiste bepaling om het sluitstuk van het ene bankrekeningnummer te regelen. Ik zou in ieder geval enkele voorbeelden van verschillende situaties opnemen, zodat deze complexe materie inzichtelijker wordt voor de lezer en wellicht nog meer ingaan op hetgeen het wetsvoorstel overige fiscale maatregelen bewerkstelligt m.b.t. derden etc.	voorschotsystematiek wordt gewerkt. Het teveel moet worden terugbetaald. Awir is van toepassing op alle inkomensafhankelijke regelingen. Met kennis van de Awir wordt deze toelichting voldoende duidelijk geacht. Bepaling is van toepassing <u>op een derde die de beschikking heeft over een bankrekening waarop een uitbetaling heeft plaatsgevonden. Dit is verder toegelicht in het algemeen deel, uitsluitend op een derde op wiens bankrekeningnummer geld wordt gestort.</u>
36 V	Laatste alinea, valt toch ook artikel III, C onder?	Wordt overgenomen.